

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX](#)[Item Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 04 : De Bellerophonte](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 04 : De Bellerophonte

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[128-129\] : De Bellerophonte](#)

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 04 : De Bellerophonte](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 05 : De Bellerophon](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 04 : De Bellerophon](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Paginationp. 961-965

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Bellérophon](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

noxios esse amplectendos, huic monstro partem extremam draconis attribuerunt. Non minus enim cauendus ac fugiendus est is viro prudenti, qui quò tulerit vis iræ & impetus feratur, quàm draconum & crudelissimarum viperarum còsuetudo. Sic enim refrænandam esse iram antiqui nobis significarunt, aut futurum esse vti nullam hominum nisi stultissimorum amicitiam comparemus. Alij vim rhetoricæ facultatis sub hac fabula contineri arbitrati sunt, qui procemiorum naturam acrem esse voluerunt, modiceq; intumescere: medium orationis carpere, & sublimia sectari propter necessaria sapietia studia: at extremam partem se tanquam anguem ad medium reflecti summam repetendum, virusq; habere & actimoniam, qua excitet animos auditorum in aduersarios. At de Chimæra latis: nunc de Bellerophonte dicatur.

De Bellerophonte. CAP. IIII.

DICITUR is Bellerophon qui Chimæram interemit, patria fuisse Corinthius, & Glauci eius filius, qui natus fuit è Sisypho, vt testatus est Dioxippus Corinthius libro secundo de rebus patriis, & Pausanias in Corinthiacis, qui Bellerophon Hipponus antea dicebatur. Hic vbi Bellerum Corinthium, vel, vt maluit Phœnix Colophonius, Deliadem proprium fratrem; vel, vt Philemon putauit, Pirenen; vt verò Dorotheus Sidonius, Alcimenen, interemisset, nò solum nomen, sed patriam etiam mutauit. Argos igitur profugus adiens à Præto perhumaniter expiatur, & in hospitium capitur. Deinde paucis interiectis diebus Antea, vel, vt alij maluerunt, Schenobœa Præti vxor incredibili amore Bellerophontis capitur: quem cum nullis blanditiis posset ad adulterium allicere, apud Prætum tentatæ pudicitia accusauit. At Prætus hunc ipse quidè iure antiquæ consuetudinis interficere noluit: quoniam fuit antiquorum consuetudo vt neminem occiderent qui cum edissent, nisi istud accidisset inconsultò: sed ad Iobatam generum suum in Lyciâ misit occidendum, literasq; dedit obsignatas, in quibus criminatio continebatur. Subiunt eandem fortunâ Hippolytus propter amorem nouerçæ, & Peleus propter Cræthem Hippolyti filiam, qui tamè ambo post calamitates iniquè acceptas Deorum misericordia pristina incolumitati sunt restituti. Hippolytum, notius est quàm indigeat explanatione, fuisse in vitam

ab inferis reuocatum: sic enim pleriq; fabulati sunt. Peleus ob amores Cretheis vxoris Acasti, quia noluisset illi ad turpitudinem parere, accusatus apud Acastum tentatæ pudicitia in deserta Pelei montis deductus est, atque arbori nudus alligatus vt à feris syluestribus voraretur. dicunt Deos innocentia miseros Vulcanum ad Peleum soluendum misisse, atque ensena illi insuper donasse quo feras irruentes posset trucidare. sic igitur solutus iuit in Thessaliam, Acastum q; ipsum & vniversam Iolcum debellauit, vt inquit Hellenicus Lesbicus in rebus Thessalicis. Cùm verò solennitas quædam per illud tempus in Lycia celebraretur, fuit ab Iobate per nouem dies admissus in cõuiuium, ac decimo tandem die Iobates literas à socero aperuit. enimuero cùm illam consuetudinem Iobates etiam seruaret, hunc quidem ipse interficere noluit, sed imperauit vt Chimæram, & Solymos, & Amazonas occideret. quæ omnia testatus est his versibus Hom. lib. ̄. Iliad.

τῷ δὲ γυνὴ προῖτα ἰπιμῆατο δῖ' Ἄντιζα
 κρυπῆα δ' ἰηφιλότῃτι μὴ γήμῃσαι· ἀλλὰ τὴν ἦτι
 πῆδ' ἀγαθὰ φροῖοντα σκίφρονα Βιλλεροφόντιω
 ἢ δὲ φθυσσάμενα, προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 τιθασίμῃ δ' προῖτ', ἢ κῆκτατι Βιλλεροφόντιω,
 ὅς μ' ἰθὺλος φιλότῃτι μὴ γήμῃσαι ἢκ ἰθιλοῦση·
 ὧς φάτο· τὸν δ' ἄεακτα χόλος λάβου, εἶον ἄκυσσ·
 κτῆται μὲν ῥ' ἀλλήγῃ (σὺ βιάσαστο γὰρ τό γε θυμῷ)
 πῆμπι δ' ἴων Λυκίω δὲ, πόρος δ' ὄρα σήματα Λυγρὰ,
 γράψασσ ὅς πίνακι πῆκτῷ θυμοφθόρα πηλά.
 δῖ' ἄλλαι δ' ἠτιγὰρ πνίφισσ, ὅφρ' ἀπόλειτο.
 αὐτῆρ ὁ βῆ Λυκίω δὲ θιῶν ὑπ' ἀμύμονι πημπῆ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίω ἦεν, πάνθων τε βίοντα,
 πρῶφρονίαισσ μιν τῶσ' ἄταξ Λυκίης θύρῃσσ.
 ἰνῆμαρ ξείνισσ, καὶ ἰνῆα βουὸς ἰέρθυσσ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκῆπτῃ ἰφάνηροσ δάκτυλος ἦεν,
 καὶ τότ' ἐμνῆριζε, καὶ ἦτισ σήματ' ἰδίδιασ,
 ὅππῃ ῥά οἱ γαμβρῆϊο παρὰ προῖτασ φήροισσ,
*Occulto hæc uxor Præti mox carpitur igni,
 Clam petit amplexum illius: sed pectora casta
 Flellere non potuit prudentis Bellerophontis.
 Hinc tulit ad Regem mendacia callida Præti:
 Præte precor perem, ni cades Bellerophontem,*

Quæ

Qui cum ferremibi, & lectum turpare iugalem,
 Tentauit. Regem audita mouere querela,
 Cadem deuitat tamen hanc, mens horret ab illa.
 In Lyciam ad generum mittens sed tristia scripta
 Huc arcana dedit, luat ut pro crimine panos,
 Tempore quo Lyciam petiit sed forte Deorum
 Festa celebrabant Lyci solennia. Rex hunc
 Ut primum Lyciam petiit, Xanthumq; fluentum,
 Excipit hospitio peregrinum ritè diebus
 Ille nonem, totidemque boues mastrauit ad aras:
 Aurora ut decimo consperfit lumine terras,

Quid peteret rogat hunc, soceri tum scripta resignat.

Deinde sequuntur Iobatz iussa, qui ad prædicta pericula Bellerophonem ire imperauit. Erat enim adeo terribilis Chimæra, quæ flammis euomebat, ut proxima quæque combureret, ac igni deuastaret, & pecora interficeret. At verò Dij cognita illius innocentia, eius miserti, Pegasus alatum equum, natum è Neptuno & Medusa, vel, ut alij maluerunt, è sanguine Medusæ, dum eius caput à Perseo caderetur, illi dederunt. quem equum ubi Bargyllus comes vellet capere, calce ictus interit, atque Bargyllis Cariz oppido nomen imposuit. dicunt Mineruam, Chalinitiden siue frenatricem cognomento, maximè omnium Deorū opem innocentia Bellerophonis tulisse, quippe quæ prius domitum & freno assuetum Pegasus illi tradiderit. Eo equo vectus Bellerophon primum Chimæram occidit, deinde Solymos & Amazonas debellauit. Hunc ab illis rebus gestis redeuntem & exultantem multi è Lyciis in insidiis collocati repente adoriuntur, quibus omnib. profligatis cum Bellerophon incolumis ad Iobatem reuertisset, eius virtutem & fortitudinem admiratus Iobates Philonoen filiam in matrimonium illi dedit, cumq; generū sibi asciuit, è qua Bellerophon Mandrum, & Laodamiam, & Hippolochum suscepit, quamuis alij è diuersis mulieribus hos susceptos voluerunt. His rebus cognitis cum innocentia Bellerophonis postea omnib. paruisset, illam infamiam non ferens Proeti vxor sumpta cicuta sibi mortem consciiuit. At Iobates postea decedens successorem etiam regni Bellerophonem instituit. Sed Bellerophon, quale est ingenium plerisque mortalium, tanta rerum gestatum felicitate nimium elatus in cælum quoque ascendere

super equo Pegaso voluit: quam arrogātiā Iupiter omnis temeritatis grauiſſimus vindex deprimēdam eſſe ratus, ceſtrum illi equo immiſit, quare Bellerophon præceps in terram deturbatur. Cū in Aleiam Cilicię planitiem is cecidiſſet, cæcusque factus fuiſſet, tamdiu errauit per illam planitiem, quamdiu vixit, donec inedia deniq; fuit abſumptus ac victus penuria, cū nullam neque domum, neque hominem reperiret. at Pegaſus nunc ſublimis, nunc depreſſus per æra volans, in cœlum denique rediit in Iouis præſepe, quæ ſtellæ ſunt ita vocatæ. quod cū vididiſſet Aurora, hunc impetrauit à Ioue, vt ab eo veſta quotidianum curſum conficeret. Sed de fabuloſis hæctenus.

¶ Hanc fabulam alij ad hiftoriam, alij ad phyſicam, alij ad ethicam explicationem traduxerunt. Quæ ad hiftoriam ſpectant, ea per ſe patent, niſi quod Pegaſus nauis fuerit ita dicta à τὸ πῆχυρον, à compingendo ſcilicet. Fuerunt qui Bellerophontem nihil aliud eſſe putauerint, quàm humorē motu Solis eleuatum: quoniam aere vi ſolis agitato pars grauior ſublata paulo poſt ruruſus deorſum demittitur, atque cogitur, quæ cū feratur deorſum & coaguletur, Pegaſus dicta fuit. Cū verò pars ſubtilior ad regionem ignis feratur, ſic illa pars craſſior dicta fuit à Ioue deorſum detrufa fuiſſe: atq; cū Pegaſo ex aqua ob motum cœli diurnum ſublato Aurora oriatur, dies dictus eſt, vt ſenſui magis patet, at non Bellerophon, à Pegaſo equo portari. Alij generationem elementarum, cū alia ſuſum, alia deorſum ferantur, vt leuiſa ſunt aut grauiora, per hæc ſignificari maluerunt. Alij vitę humanę rationē propè omnem ſub hac fabula contineri tradiderunt: nam neq; aduerſis rebus nimis triftari, neq; proſperis & felicibus nimis gloriari aut extolli conuenit, quoniam horum omnium deniq; moderatōrē Deum eſſe experimur. Is enim pro ſua ſingulari clementia & calamitatib; iniquè circumuentos adiuuat, quod accidit, dum calamitoſus eſſet, Bellerophonti, & nimis elatos animos deprimat, quare præceps idem poſtea dicitur de cœlo detrufus. Alij malunt Chimæram fuiſſe Lyciorum ducem rei bellicę peritiſſimum, ſed immani crudelitate, qui cū piraticam exerceret, vebereturq; in nauī, cuius proſa leonem, puppis draconem haberet, in medio capta eſſet depicta, quē inſecutus Bellerophon cum citiſſima ac expeditiſſima nauī Iōga Pegaso vocata interemit: quare datus eſt locus fabulæ, vt ait Plutar. in claris mulieribus.

ribus. At Lucianus in astrologia sensit animū Bellerophontis ad sublimium rerum speculationem elatum equum fuisse creditum alatum, atq; ita rem fabulis inuolutam. Alij ad astronomicas rationes hæc ipsa quæ de physicis dicta sunt, transtulerunt, eaq; fieri inquirunt pro viribus astrorum, quas cum prior Bellerophon deprehendisset, dictus est in cœlum ascendisse. Alij dixerunt Bellerophontem à Pegaso alato vectum Chimæram interemisse, quia is celetem prior inuenit & frenum, ut ait Pindari interpres: sicuti bigarum inuentor fuit Castor, quadrigas Erichthonius Athenientis inuenit. Dictus est is equus alatus, ut voluerunt quidam, nauigium, cum ille prior omnium inuenerit nauigare classe, atq; ordinem classis instruendæ, cum vela & remi alæ sint nauigiorum. Hic igitur nauali prælio Solymis populis bellicosis superatis, quos leonibus similes dixerunt poete, Amazonibus arma intulit, quas per loca difficilia & montosa peragantes captas vocarunt. Insidias porro quas Iobates è lectissimis iuuenibus illi parauerat redeunti, caudam serpentis vocarunt. At de Bellerophonte satis, nunc de Rhea dicamus.

De Rhea. CAP. V.

RHEAM scripsit Hesiodus in Theogonia Terræ & Cœli fuisse filiam, cum ita de filiis Terræ loquitur:

Οὐρανῶ θ' ἄνηθέσσι τέκ' ἠ' κλειρὸν βαθυδίπλω,
Κοῖον τε, κρήϊόν θ', ἔ' πῶδ' ἰοτά τ' ἰ' ἀπειρόν τε,
Θείαν τε, ἔ' ἄαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσίνην τε.

*Oceanum peperit Cæla conuulsa profundum,
Cœniam, Cœcuniam, Hyperioniam, Iapetuniam,
Thiam, Rheam, Themimiam, Mnemosiniam.*

At Orpheus in hymnis Rheam primam omnium à Deo factam fuisse inquit, quem Protogonum appellat, cum ita inquit:

Πόττα Ρ' ἴα, θύρατιρ πολυμέρφι πρωτογόνοιο.

O Rhea Protogoni genitorum filia summi.

Quæ cum fuisset postea Saturni vxor credita, ita de illa scripsit idem Orpheus:

Πόντιμ', ἀγλαόμερφι, κρόνι σύμικτιρι μάκωρα,

Saturni felix coniux, cui splendida forma est.

Ex hac idem poeta terram, & mare, & cœlum, & ventos genitos fuisse tradidit, quæ Deorum & hominum parens appellata est, ut patet in his carminibus eiusdem Orphei: